

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/193/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313209400
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313209400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobkyne V. F. Z., N. XXX/XX, XXX XX C., L.: XXX XX XXX, právne zast. JUDr. Františkom Komkom - advokátom, Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému M. W. W., C. XX, XXX XX C., IČO: XXX XXX XX, právne zast. JUDr. Ľubošom Bajuzíkom - advokátom, Námestie slobody č. 2, 066 01 Humenné, o náhradu škody s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21C 184/2013-90 zo dňa 15.10.2014 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

II. Zrušuje sa rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa uplatnenou žalobou domáha náhrady škody spôsobenej prevádzkovou činnosťou žalovaného.
2. Žalovaný nesúhlasil so žalobou namietajúc nemožnosťou jeho zodpovednosti za vznik škody.
3. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol, že cit.:

„Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 2.241,71 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané z rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T/78/2003 zo dňa 7.7.2011, je spoluobžalovaní W. G. a M. W., t.j. žalovaní boli oslobodení spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchali. Zároveň bola poškodená V. F. (žalobkyňa) odkázaná s náhradou škody na konanie vo veciach občianskoprávných. Z rozsudku vyplýva, že spoluobžalovaní W. G. a M. W., t.j. žalovaní, boli obvinení, že spáchali trestný čin všeobecného ohrozenia podľa § 180 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona. Súd v odôvodnení trestného rozsudku uviedol, že obžalovaných oslobodil spod obžaloby, a to z dôvodu, že sa nepodarilo preukázať, aby obvinení spôsobili požiar v prevádzke drevovýroba M. W. v obci S., aby dali cudzí majetok do nebezpečenstva, pretože obžalovaný W. G. bol osobou oprávnenou na vykonávanie zväračských, spájkovacích a rezackých prác a bol držiteľom zväračského preukazu. Súd poukázal na výpovede obžalovaných a na výpovede svedkov O. W., Y. A., M. N.. Súd sa oprel aj o výsledky znaleckého dokazovania a o výsluch znalca L.. V. S., ktorý k obsahu znaleckého posudku vypracovaného znalcami L.. C. a L.. G. uviedol, že vznik požiaru po 11-tich hodinách je podľa znalca málo pravdepodobný,

rovnako ako aj vznietenie okují - pilín a odrezkov pri zváraní, a preto tento znalec pripustil aj inú možnosť vzniku požiaru. Keďže zváranie ukončili o 13.00 hod. aj takáto možnosť vzniku požiaru je podľa znalca málo pravdepodobná. Podľa výsluchu znalca v odvetví kriminalistická požiarňa chémia F. Y. N. je pravdepodobnosť vzniku požiaru za vykonaných opatrení do ôsmich hodín málo pravdepodobná. Ak sa do ôsmich hodín neprejaví následok tlenia, mala by to byť už bezpečná doba. Súd poukázal aj na výpoveď znalca z odboru požiarnej ochrany, odvetvia horenia, hasenia látok a materiálov a zisťovania príčin vzniku požiaru L. A. L., ktorý uviedol, že najpravdepodobnejšou príčinou vzniku požiaru je pôsobenie inej iniciačnej energie, možnosť zapálenia, napríklad horenie horľavých kvapalín a nie žeravých okují zo zvárania z predmetného dňa. Znalec poukázal na to, že nie je možné, aby sa do ôsmich hodín neprejavilo tlenie okují, lebo pri tlení okrem iného vzniká veľké množstvo spodín horenia, vzniká dym, ktorý musí byť vidieť a cítiť, pretože tam existujú aj čiastočky tuhých látok. I keď žeravé okuje majú vysokú teplotu, ich veľkosť je malá, v krátkom čase chladnú a nevyvíjajú takú iniciačnú energiu, ktorá by dokázala niečo zapáliť. Na zapálenie horľavých materiálov je potrebné vyvinutie dostatočného množstva iniciačnej energie. Súd v rozsudku konštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že nie len pred vykonaním zváračských prác, ale aj počas nich žalovaní zabezpečili všetky protipožiarne opatrenia tak, aby zabránili vzniku požiaru. Predmetnú halu v mieste zvárania poliali vodou, miesto okolo zvárania a pod miestom zvárania náležite vypratali. Skracovacia linka, nad ktorou sa vykonávalo zváranie bola prikrytá plechom a v čase zvárania použili pod miestami zvárania plechové vedro s vodou, do ktorého odpadávali žeravé piliny. Následne po vykonaní zváračských prác vykonali kontrolu tesnosti zvarov, miesto, resp. úsek zvárania prezreli, skontrolovali, napustili vodou a nenašli nič čo by horelo alebo tlelo, alebo čo by mohlo vznietiť a následne spôsobiť vznik požiaru. Sám obžalovaný M. W., ako majiteľ prevádzky, zotrval na pracovisku až do 22.00 hod., a to napriek tomu, že zváračské práce boli ukončené o 13.00 hod., a teda mal dostatok času spozorovať príznaky tlenia alebo horenia, napríklad dym, či zápach. Krajský súd v odôvodnení poukázal aj na vyjadrenia zástupcov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ na hlavnom pojednávaní, ktorí označili možnosť horenia otvoreným plameňom po viac ako ôsmich hodinách za málo pravdepodobné. So zreteľom na tieto výpovede nemožno dospieť k jednoznačne k nespochybniteľnému záveru, že jedinou príčinou bolo zváranie. Odvolací súd taktiež poukázal aj na to, že keby tomu tak aj bolo, čo však nie je spoľahlivo preukázané, vzhľadom na čas, ktorý od ukončenia zvárania do vzniku požiaru uplynul a opatrenia, ktoré obžalovaní pred, počas a po zváraní realizovali, nebola by príčinná súvislosť medzi konaním a následkom krytá. V konaní bol vypočutý ako svedok W. G., ktorý bol druhým spoluobžalovaným z trestného činu spolu so žalovaným. Vo veci uviedol, že už sa presne nepamätá vzhľadom na odstup času, avšak on tam robil napájanie radiátorov, namontoval tam fúkač, ktorý mal vykurovať uvedenú halu. Uviedol, že mal osvedčenie o skúške zvárača a vykonal všetky potrebné opatrenia pri zváraní, napríklad poliatie vodou, ďalej hasiace prístroje, prikrytie stroja a podobne. Uviedol, že podľa neho tento požiar nebol spôsobený jeho činnosťou, t.j. zváraním. Poukázal na to, že bol spolu so žalovaným oslobodený v trestnom konaní, pretože nebolo preukázané, že by požiar zaviniili oni. Uviedol, že zváračské práce ukončili niekedy o 13.00 hod. a on odišiel medzi 17.00 - 18.00 hod. V hale ešte ostal žalovaný a ďalší ľudia.

5. Na zistený skutkový stav prijal právny záver, podľa ktorého hoci OZ neobsahuje legálnu definíciu pojmu prevádzková činnosť, treba pod ňou v zmysle judikatúry a právnej teórie chápať: sústavnú, trvalú a opakovanú činnosť, vykonávanú určitým organizovaným spôsobom a zameranú na dosiahnutie určitého hospodárskeho výsledku. Môže ísť o činnosť podľa predmetu podnikania, činnosti, ale aj mimo neho. Ide o činnosť podľa živnostenského zákona, respektíve aj podľa iných predpisov, napríklad advokáti, lekári, banky a iné. Ustanovenie § 420a ods. 3 OZ, stanovuje dva liberačné dôvody, pričom pod neodvrátiteľnou udalosťou, ktorá má pôvod v prevádzke, nie je len udalosť v právnom slova zmysle (napr. živelná pohroma), ale aj určité konanie tretích osôb (napr. vyvolanie trestného činu všeobecného ohrozenia). Po vykonanom dokazovaní súd žalobu zamietol a to z dôvodu, že žalobkyňa v konaní do skončenia dokazovania nepreukázala splnenie podmienok vyžadovaných zákonom pre zodpovednosť žalovaného podľa nej tvrdeného § 420a OZ. Konkrétne nebola preukázaná žiadna prevádzková činnosť zo strany žalovaného, pretože z trestného spisu je zrejmé, že žalovaný spolu so spoluobžalovaným pánom G. boli oslobodení spod obžaloby z trestného činu všeobecného ohrozenia, pretože sa nestal skutok, pre ktorý boli obžalovaní a požiar nespôsobili. Konkrétne to znamená, že z výsledkov znaleckých posudkov, z výsluchu znalcov, tak ako je to uvedené v odôvodnení rozsudku súdu v trestnom konaní vyplýva, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť či už právnu, technickú, požiarnu alebo inú. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že požiar vznikol z iných dôvodov než tým, že došlo k zváraní v hale žalovaného. Požiar podľa znalcov a posudkov a súdu mohol byť založený treťou osobou (trestný čin všeobecného ohrozenia). Po uplynutí doby ôsmich hodín od skončenia zváračských prác, nemohol vzniknúť požiar

tak ako to bolo tvrdené v obžalobe, a tak ako to tvrdí žalobkyňa v žalobe v civilnom konaní. Predmetom činnosti žalovaného v čase požiaru bol podľa výpisu zo živnostenského registra a jeho výpovede len nákup, výroba a predaj drevených výrobkov, predmetom činnosti neboli zväračské alebo iné obdobné práce. Nešlo o sústavnú, opakujúcu sa a trvalú organizovanú činnosť, ako to vyžaduje zákon. Rovnako pri svojej podnikateľskej činnosti takéto práce bežne nevykonával. Konkrétne v konaní bolo uvedené, že ako majiteľ haly si tam dával nainštalovať kúrenie pri ktorom sa vykonávali zväračské práce. Takúto jednorazovú činnosť nemožno žiadnym spôsobom právne hodnotiť ako prevádzkovú činnosť. Keďže sa nejedná o prevádzkovú činnosť a keďže požiar nespôsobil žalovaný, nie sú splnené podmienky podľa § 420a Občianskeho zákonníka. Nebola teda preukázaná prevádzková činnosť a ani príčinná súvislosť - kauzalita medzi ňou a vzniknutou škodou, ako ďalšia zákonná podmienka. Súd konštatoval, že neboli splnené podmienky zodpovednosti podľa § 420 OZ, a to konkrétne nebolo preukázané protiprávne konanie zo strany žalovaného, ktorý požiar nespôsobil, tým pádom nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a samozrejme, keďže sa jedná o subjektívnu zodpovednosť nebolo tu preukázané ani zavinenie, tak ako to správne konštatuje aj súd v trestnom konaní. Súd riešil aj možnú zodpovednosť žalovaného podľa § 415 Občianskeho zákonníka, tzv. prevenčnú povinnosť, avšak keďže žalovaný požiar nespôsobil a nepočíňal si tak, žeby došlo ku škodám na majetku, ako to vyžaduje uvedené ustanovenie zákona. Dodržal všetky právne, požiarne a iné predpisy a viac od neho nebolo možné požadovať. Z týchto príčin konštatoval, že nie sú splnené podmienky na zodpovednosť žalovaného a žalobu zamietol. Predpokladmi zodpovednosti podľa § 420a OZ je prevádzková činnosť, ďalej škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou a príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a vzniknutou škodou, pričom zavinenie sa nevyžaduje, lebo ide o objektívnu zodpovednosť. V tomto prípade nie je splnená ani jedna z týchto podmienok (okrem škody podľa znaleckých posudkov), pretože jednorázovo a nie sústavne a opakovane vykonané zväračské práce nie sú prevádzkovou činnosťou v zmysle tohto zákona, a to aj vzhľadom na to, že predmet podnikania žalovaného je úplne iný, tým pádom nie je splnená aj ďalšia podmienka tejto zodpovednosti, a to príčinná súvislosť, pretože keďže nemohlo dôjsť k prevádzkovej činnosti, nemohlo byť v príčinnej súvislosti s ňou ani vzniknutá škoda. Žalovaný pritom požiar nespôsobil. Nebola preukázaná ani iná zodpovednosť žalovaného.

6. Aplikoval ustanovenia § 420a ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1, 3, § 443, §415, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Namietla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Nemožno súhlasiť s právnym záverom súdu o tom, že predmetom činnosti žalovaného neboli zväračské alebo iné obdobné práce, že žalovaný pri svojej podnikateľskej činnosti zväračské práce bežne nevykonával, teda nešlo o sústavnú opakujúcu sa a trvalo organizovanú činnosť a že majiteľ haly - žalovaný si síce dával nainštalovať kúrenie, pri ktorom sa vykonávali zväračské práce, ale túto jednorazovú činnosť nemožno žiadnym spôsobom právne hodnotiť ako prevádzkovú činnosť. S odvolaním sa na stanoviská rozhodnutí Najvyššieho súdu má za to, že predpokladom zodpovednosti podľa § 420 a ods. 1 OZ nie je protiprávny úkon, ale určitá škodná udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody. Ide o škodu spôsobenú nielen priamo prevádzkovateľom, prípadne osobou, ktorú prevádzkovateľ k realizácii svojej činnosti použil, ale sama existencia prevádzkového zariadenia, ktorá vyvíja škodlivý vplyv na okolie, a to bez ohľadu na to, či je v prevádzke alebo nie. Pod prevádzkovou činnosťou sa rozumie sústavná prevádzaná činnosť, ktorá je organizovaná právnickou či fyzickou osobou (podnikateľom) v určitej prevádzke, ktorá aj keď nebola vymedzená v jeho predmete činnosti, je súčasťou jej prevádzky a faktickej činnosti. Samotné oslobodenie žalovaného spod obžaloby v trestnom konaní ešte neznamená zbavenie jeho zodpovednosti v občianskoprávnom konaní pri náhrade škody. Treba mať zato, že by bolo absolútnym vytrhnutím z kontextu, že vykonávanie zväračských prác na teplovodnom kúrení, ktoré je inštalované vo výrobnnej hale a ktoré je súčasťou výrobných priestorov nemá súvis s vykonávaním podnikateľskej činnosti. Tak teplovodné kúrenie, ako aj výrobné stroje je potrebné považovať za vykonávanie prevádzkovej činnosti. Zo záverov znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované v priebehu

trestného konania znalcami z odboru bezpečnosti, ochrany a zdravia pri práci a požiarnej ochrany vyplýva, že najpravdepodobnejšou príčinou vzniku požiaru bola iniciácia tepelného samovznietenia ľahko horľavých látok, ktoré sa nachádzali v okolí miesta zvárania a ktorých iniciácia bola spôsobená odletujúcimi žeravými okujmi pri plameňovom zváraní. Predmetné tepelné samovznietenie po určitom časovom období prešlo do horenia žeravením a potom až do horenia plameňom a v konečnom období až do samovoľného horenia požiaru. Prevádzkovateľ výrobnéj haly - drevovýroba, žalovaný, bol spod obžaloby oslobodený iba z toho dôvodu, že nebol dodržaný podľa platnej normy čas 8 hodín od ukončenia zvárania do vzniku požiaru. Žalovaný v trestnom konaní, ako aj v prejednávanej veci nikdy neargumentoval a nepreukázal, aby požiar v jeho výrobnéj hale bol založený treťou neznámou osobou, respektíve, aby vznikol v dôsledku skratu elektrického vedenia. Zodpovednosť za náhradu škody v zmysle § 420a ods. 1 OZ v spojení s § 415 OZ je zodpovednosťou objektívnou, pre ktorej naplnenie stačí, že je tu príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou, že ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa nevyžaduje protiprávnosť konania, pretože ide o zodpovednosť za výsledok a tejto zodpovednosti sa ten, kto ju spôsobil zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozsudku.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza (§ 387, ods. 2 CSP).

11. Žalobkyňa namieta, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je neúplný, predčasný a nezákonný. Postupom súdu došlo k odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p).

12. K tejto námietke odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

13. Podľa názoru žalobkyne súd nesprávne právne vec posúdil, ak uzavrel, že vykonávanie zväračských prác na teplovodnom kúrení, ktoré je inštalované vo výrobnéj hale a ktoré je súčasťou výrobných priestorov nemá súvis s vykonávaním podnikateľskej činnosti. Poukázal na judikatúrou Najvyššieho súdu SR a z ČR, ktoré za prevádzkovú činnosť v zmysle § 420a ods. 1 OZ považujú i činnosť, ktorá bezprostredne objektívne a fakticky predchádza či nadväzuje na činnosť hlavnú. Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 OZ. nie je protiprávny úkon, ale určitá škodná udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody. Ide o škodu spôsobenú nielen priamo prevádzkovateľom, prípadne osobou, ktorú prevádzkovateľ k realizácii svojej činnosti použil, ale sama existencia prevádzkového zariadenia, ktorá vyvíja škodlivý vplyv na okolie, a to bez ohľadu na to, či je v prevádzke alebo nie.

14. Je zrejmé, že príčinou vzniku škody žalobkyne bol požiar, ktorý vznikol vo výrobnéj hale žalovaného a rozšíril sa aj na objekty, v ktorých mala prevádzku. Pre splnenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu bolo potrebné posúdiť otázku príčinnej súvislosti vzniku škody so škodovou udalosťou, ktorou je v danom prípade žalobkyňou tvrdená prevádzková činnosť žalovaného, a to zväračské práce vykonávané na teplovodnom kúrení vo výrobnéj hale. Ako to vplýva z vykonaného dokazovania, z obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Humenné, sp.zn. 3 T 78/2003, znalec L.. V. S. v trestnom konaní označil vznik požiaru po 11 hodinách od vykonania zväračských prác za málo pravdepodobný, pripustil aj inú možnosť vzniku požiaru. Znalec F.. Y. N. označil pravdepodobnosť

vzniku požiaru po 8 hodinách za málo pravdepodobnú. L. A. L. za najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku požiaru označil pôsobenie inej iniciačnej energie.

15. Je bežné, že sa kauzálneho deja zúčastňuje viacero skutočností, ktoré vedú k vzniku škody. Medzi týmito skutočnosťami je však potrebné identifikovať právne relevantnú príčinu vzniku škody. Z celého reťazca všeobecnej príčinnej súvislosti (v ktorom každý jav má svoju príčinu, zároveň však je príčinou iného javu) je potrebné sledovať len tie príčiny, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Musí ísť o skutočnosti podstatné, bez ktorých by k vzniku škody nedošlo. Pre existenciu príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) je nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu k vzniku škody natoľko prepojený, že už z pôsobenia prvotnej príčiny je možné dôvodne preukázať vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. To znamená, aby prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok príčinu inú a ta prípadne príčinu ďalšiu. K prerušeniu príčinnej súvislosti dochádza v prípade, ak nová okolnosť pôsobila ako výlučná a samostatná príčina, ktorá vyvolala vznik škody bez ohľadu na pôvodnú škodovú udalosť. Ak pôvodná škodová udalosť zostala tou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo, príčinná súvislosť sa neprerušuje. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je príčinná súvislosť daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu alebo škodovej udalosti. Súčasne sa musí preukázať, že škoda by nebola nastala bez tejto príčiny (*conditio sine qua non*). (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 25 Cdo 3585/2007)

16. Odvolací súd má za to, že nie je možné za skutkových okolností vyplývajúcich z vykonaného dokazovania prijať jednoznačný a nespochybniteľný záver o zachovaní príčinnej súvislosti vzniku požiaru s vykonaním zväračských prác na prevádzke žalovaného a vylúčiť inú príčinu vzniku škody. Aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že vznik škody žalobkyne bol spôsobený prevádzkovou činnosťou žalovaného, na správnosť jeho záveru o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovaného (absencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a prevádzkovou činnosťou žalovaného) pre zamietnutie žaloby by to nemalo žiaden vplyv.

17. Napadnutý rozsudok vo veci samej netrpí vadou nepreskúmateľnosti a je vecne správny. Odvolacie dôvody nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku v tejto časti.

18. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby posúdil ako vecne správny.

19. Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Okolnosti prípadu, ako aj osobné, majetkové, zárobkové a zdravotné pomery strán sporu môžu mať význam pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 ods. 1 C.s.p.

20. Ustanovenie § 257 C.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

21. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska

aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.

22. Keďže sa súd prvej inštancie s aplikáciou výnimočného ust. 150 ods. 1 O.s.p. (§ 257 C.s.p.) nevyrovnal, jeho rozhodnutie o náhrade trov konania je z tohto pohľadu predčasné a nepreskúmateľné.

23. Za tohto stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zrušil v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom sa musí vyrovnať so všetkými okolnosťami prípadu významnými pre posúdenie existencie, či neexistencie dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 C.s.p. tak, aby jeho rozhodnutie pôsobilo presvedčivo (§ 234 ods. 2 v spojení s § 220 ods.2 C.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).